Р Е Ш Е Н И Е
№ 3422

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2035** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от С. А. Й. от [населено място], срещу решение № 205/13.01.2014 г., постановено по н.а.х.д. № 19598 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, В ЧАСТТА МУ, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 40211 от 03.05.2011 г. издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП, на С. А. Й. е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 98, ал. 1 , т. 6 от ЗДвП. Със същото съдебно решение е отменено НП № 40211 от 03.05.2011 г. издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на С. А. Й. за нарушение на чл. 157, ал. 1 , т. 6 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 10,00 лв.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В съдебно заседание касаторът – редовно призован не се явява и не се

представлява.
Ответникът – СДВР – ОПП - редовно призован не се явява и не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си районният съд е приел, че на 14.03.2011 г. свидетелят А. съставил АУАН № 40211/2012 г. на жалбоподателят Й., за това, че на същата дата, около 18,30 часа лек автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателят бил паркиран в зоната на кръстовището на [улица]към [улица]. При извършване на проверката водачът представил на св. А. изтекъл акт № 565163, като същият бил иззет. Констатираните две нарушения били квалифицирани от св. А. като такива по чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП и чл. 157, ал. 6 от ЗДвП. Въз основа на така установеното било издадено процесното НП.

Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на разпитания по делото свидетел и от събраните по делото писмени доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, въз основа на които е потвърдил оспореното НП. Съдът е приел, че АУАН и НП съдържат изискуемите от ЗАНН реквизити и при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въззивният съд е приел, че нарушението е доказано по несъмнен и безспорен начин, поради което е потвърдил НП в частта му по отношение на нарушението по чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

Административен съд София - град, Х-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправило и незаконосъобразно в обжалваната му част. Налице са наведените в жалбата касационни основания. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Видно от оспореното пред въззиваната инстанция НП, С. А. Й. е санкциониран за това, че по ул. 11-ти август е паркирал л.а. М. СА 8728 МН на кръстовището с ул. Ц. С.. Прието е, че с тези си действия лицето е нарушило чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП. Съгласно тази законова разпоредба престоят и паркирането са забранени на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях. В същото време в съставения АУАН е прието, че С. А. Й. е паркирал на ул. 11-ти август в зоната на кръстовището с ул. Ц. С. към ул. Е. Й. е паркирал ЛА М. с рег. [рег.номер на МПС] .

С оглед така установеното, настоящия съдебен състав намира, че липсва идентичност в описанието на извършеното нарушение в съставения АУАН и НП. От една страна в

АУАН се твърди, че нарушението е извършено в „зоната на кръстовището“, като изобщо не става ясно за каква зона става въпрос, тъй като в съответствие посочената разпоредба на ЗДвП паркирането е забранено на по –малко от пет метра от кръстовище, каквито данни не се съдържат по делото. От друга страна в процесното НП е записано, че автомобила е паркиран на кръстовището. За да предизвика ефекта на правораздавателен акт за налагане на административно наказание, НП следва да отговаря на установени от закона реквизити - чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Разминаването в описанието на нарушението в АУАН и НП, с които с административният орган счита, че е осъществен състава на административно нарушение по 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП прави неясна волята на наказващия орган за кое точно нарушение е ангажирана отговорността на санкционираното лице. Това накърнява правото на защита на наказаното лице, тъй като то е лишено от възможността да разбере точно какво нарушение се твърди, че е извършило и препятства проверката за материална законосъобразност на наказателното постановление при оспорването му по съдебен ред. Нарушението е от категорията на съществените такива, опорочаващо изцяло производството по реализиране на административно-наказателната отговорност и като такова - абсолютно и достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение и потвърденото с него НП. Касационната жалба се явява основателна.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, Х-ти касационен състав, след съвещание,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 205/13.01.2014 г., постановено по н.а.х.д. № 19598 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, В ЧАСТТА МУ, с която е потвърдено наказателно постановление № 40211 от 03.05.2011 г. издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП, на С. А. Й. е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 98, ал. 1 , т. 6 от ЗДвП, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 40211 от 03.05.2011 г. издадено от началник АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, В ЧАСТТА МУ с която на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП, на С. А. Й. е наложено административно наказание глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 98, ал. 1 , т. 6 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.